

Overeenkomst, op 12 juni 1969 te Rome en San Marino tot stand gekomen tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering, enerzijds, en de Regering van San Marino, anderzijds, inzake de vergemakkelijking van het personenverkeer

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 19 januari 1970.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 19 januari 1970.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk 18 februari 1970.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengre hierbij over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 12 juni 1969 te Rome en San Marino tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering, enerzijds, en de Regering van San Marino, anderzijds, inzake de vergemakkelijking van het personenverkeer (*Trb.* 1969, 170) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal deze overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 19 januari 1970 over te leggen aan de Staten van Suriname onderscheidenlijk aan de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Door de regering van San Marino werd eind 1967 tot de regeringen der drie Beneluxlanden het verzoek gericht een regeling te treffen, welke het personenverkeer in het algemeen en met name het toeristenverkeer zou kunnen vergemakkelijken. Het overleg ter zake, dat nadien is gevolgd, heeft geleid tot de opstelling van de thans ter goedkeuring overgelegde, bij briefwisseling van 12 juni 1969 tot stand gekomen overeenkomst ter vergemakkelijking van het personenverkeer.

De onderhavige overeenkomst geeft één soortgelijke, reciproque regeling op het stuk van de binnenkomst en het verblijf van onderdanen der overeenkomstsluitende partijen op het grondgebied van de andere partij als in de tot nu toe gesloten visumafschaffingsovereenkomsten gebruikelijk is.

Onderdanen der Beneluxlanden kunnen, zonder speciale vergunning, voor een verblijf van maximaal 3 maanden op het grondgebied van San Marino verblijven. Hetzelfde geldt voor onderdanen van San Marino, welke in één der Beneluxlanden willen verblijven. Voor de toelating tot een dergelijk verblijf dienen genoemde onderdanen in het bezit te zijn van een geldig nationaal paspoort, van een minder dan 5 jaren verlopen natio-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

naal paspoort of van een geldige identiteitskaart (toeristenkaart). Laatstgenoemde documenten werden, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, in dit opzicht ook reeds als geldig reisdocument beschouwd krachtens de op 13 december 1957 te Parijs tot stand gekomen Europese Overeenkomst nopens het verkeer van personen tussen de lid-staten van de Raad van Europa (zie *Trb.* 1960, 103, rubriek J), bij welke overeenkomst San Marino niet partij is.

De toegelaten maximale verblijfsduur op het grondgebied der overeenkomstsluitende partijen is beperkt door deze per bepaalde periode slechts eenmaal toe te staan: in San Marino 3 maanden per jaar, in elk der Beneluxlanden 3 maanden per half jaar.

Voor wat San Marino betreft is deze regeling terug te voeren op de aldaar geldende voorschriften, ingevolge welke een verblijf van langer dan drie maanden per jaar niet meer als toeristisch kan worden beschouwd, doch geacht moet worden verband te houden met het verrichten van arbeid in loondienst of het zelfstandig uitoefenen van een beroep. Voor een ononderbroken verblijf van langer dan drie maanden blijft derhalve een

door de bevoegde autoriteiten af te geven vergunning vereist. Dit geldt ook voor een dergelijk verblijf in één der Beneluxlanden.

De onderhavige overeenkomst bevat voorts een aantal gebruikelijke bepalingen inzake de toepassing van de nationale vreemdelingenwetgeving, de weigering van toelating tot het grondgebied, de terugnameplicht en de opschorting van de werking der overeenkomst.

De overeenkomst is in overeenstemming met het sub 9 gestelde op 12 augustus 1969 uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en Suriname.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.